

גֵּמִיטָה i. q. Act. 1, l. 2, i. q. גֵּמִיטָה Gemitus.

אָנָב i. q. حَلِيفٌ, Dignus, aptus. cc ان.

אָנָן Ch. אָנָן, אָנָן Ego. Dan. 2. 8, 23. Pl. אָנְחָנָה Dan. 3. 16, 17. Per aphar. נַחַן Gen. 42. 11. Apud Rab. est etiam אָנָן et apud Talm. אָנָן. In lingua Hieros. ♀ sape affertur ab initio, maximè cum servilibus, ut אָנָן pro אָנָן & ego. Pl. הַנְּנָן pro אָנָן pro אָנָן Talm. Hier. Schab. c. 5. init.

אָנָן Is, ille, ipse. Prov. 28. 16. Pl. אָנָן Dan. 2. 44. Zach. 4. 5. et 6. 5. In Talm. Hier. hic etiam ♀ cum servilibus eliditur, ut pro אָנָן. Schab. f. 4. 1. Assumit et articulum ab initio, תְּאָנָן Exod. 2. 11. et הַ loco ♀, ut אָנָן Job 24. 13. Pl. Fœm. אָנָן vel אָנָן Exod. 1. 19. Sic et וְאָנָן et אָנָן Illæ, Gen. 6. 2.

Syr. אָנָן Ego. אָנָן אָנָן Ego sum. Ponitur hæc particula cum subducta linea interdum pro Sum.

אָנָטָר Egomet. Pl. نَسْمَة Nos.

אָנָטָר, אָנָטָר Illi, ipsi. Isa. 37. 19. Jer. 11.

10. Fœm. أَنْتَنْتَنْ أَنْتَنْ أَنْتَنْ Illæ, ipsæ.

Isa. 37. 14. Saepet etiam pro Ver. substant. Sumus.

أَنْتَنْ Caput draconis. Absis summa Solis, vel alterius planetæ. أَنْتَنْ à Gr. Ἀνατολή, at Syr. Coniunctio, analogia, comparatio. BB.

Sam. אָנָגָן Illi. Gen. 6. 4. شَلَاظَة pro ipsi, eliso אָנָגָן: אָנָגָן Ego. v. אָנָן.

Æth. אָנָן: Ego. c. Pl. אָנְגָן: Psa. 16. 6, 7. & 19. 8, 9.

Ar. أَنَا c. Ego. Psa. 3. 6. أَنْتَ كَمَا Tu sicut ego.

أَنَا et أَنَا Ultique nos, & simpliciter Nos.

أَنָא Jactantia: præsumtio, arrogantia: qs. ἐγωῖς seu ἐχοποὺς, si dicere liceat;

أَنָא Ego.

أَبْدُوب, et potius أَبْدُوب Coll. et in د. Unit. Pl. أَبْدُوب, Pers. origine, at أَبْدُوب Arab. referunt ad ...

Internodium arundinis, cannæ hastave, quod est inter duos cujusque nodos. et ipse Nodus: sed prius rectius. et illinc Fistula, tubus, siphon: instrumentum quo medicamentum in aurem intromittitur. Avic. I. p. 361. l. 2. Ar. 2, Semita tractusve montis; Series arborum. et Terra prominentior.

الرَّاعِي 2, مَلَكِي 1 أَبْدُوب i. q.

بِرْطَانِيَّةٌ 1 Species Sempervivi, 2 Britanica. Diosc. IV. 2.

أَبْدُوبِي Fistularis. Avic.

مُوَدِّبٌ 'Αρόπενθος, Non appetens cibum: appetentiā destitutus.

أَبْدُوكَابٌ, أَبْدُوكَابٌ, Conditum, ut fructuum, florum. Conditanea: condita medicamenta et similia. 2, Fructus arboris Indicæ, qui condiri solet.

أَبْدُوكَاهٌ pro أَبْدُوكَاهٌ: vel potius Unit. Nom. ab hoc collectivè sumpto.

أَبْدُوسْ بَارِيسْ أَبْدُوسْ et أَبْدُוסْ بَارِيسْ i. q.

Berberis, Pers. Zirisje, frutex spinosus fructu rubro, racemoso, acido, cuius saporis & folia sunt. Unde quidem Oxyacantha, qs. acidæ spina, nomen illi tribui posset, quamvis alias forma multum distat. Avic. I. p. 131. l. 3. Ar. Plemp. in loc.

أَبْدُوكَاهٌ 'Ορόβουλος herba Diosc. III. 147.

أَبْدُوكَاهٌ et أَبْدُوكَاهٌ v. in نَبْعَدْ.

أَبْدُوسْ أَبْدُوسْ Ammi, i. q. أَبْدُوسْ quod الس. v. et

أَبْدُوكَاهٌ et أَبْدُوكَاهٌ Peregr. forte Indic. unde cum Artic. Alembicum, cucurbita Chymica, vel superius co-

Syr. أَنْجَار Nasus. F. أَنْجَار

إث. אָנָגָן: Utique, ergò, igitur. Psa. 30. 28. Mat. 17. 26. Fortasse, forsitan. Ps. 138. 10. Mat. 18. 1. Ita vertunt etiam Lxx. V. Lat. Sy. atque Ar. אָנְגָן: Anagnostes, Miss. Æth. 175. 1.

Ar. أَبْكَار, et cum epitheto سَامِي Persis aliiq;

quia ex Syria حَلْجَة consolidatione & robore, assertur, et à حَلْجَة tum quia ruptis medetur venis, tum quia supra et infra terram firmissimè hareret: Est a. Planta scandilis, rubis semet implicans, in Euphratis ripa frequens: folia velut medicæ, sed pulverulenta habet: caules utcunque rubentes, florem rubrum: radices qs. polypodii formâ altè in terram defixa, ex obscurorubentes, & vi flypticâ præditæ: ex earum corticibus detractis exprimitur succus rubicundus, qui cum saccharo aliterque parari solet ad sanguinis profluvia.

أَلْجَوْجَوْج Agallochum, اَلْجَوْجَوْج qs. contra etum ex لَجْوَجْ quod lignum aloës vulgō. Diosc. I. 21.

أَسْكَدَانْ اَسْكَدَانْ, & cum د, à Pers.

كُرُوت قَاصِنِي Arabes suâ voce dicunt.

Laferpitum s. silphium Diosc. III. 94. Estque ea planta duplex: Alba, quæ esculenta, & Nigra.

Liquor ex utra- حَلْتَتْ Hiltit I afer, vulgo que emanans dcr. assa: quæ quidem ex

alba col- حَلْتَتْ طَيْب assa odorata est, & ligitur, vulgo dulcis: perpe-

ram Officinis gummi Ben- حَلْتَتْ مَدْنَن zui: liquor v. nigre

Affa foeti- حَلْتَتْ هَلْك Hinc vocatur. Tum quoque da, Indis هَلْك totius plantæ nomen plerumque Affæ dulci tribuitur, & per Hiltit generale succi nomen Affa foetida ferè denotari solet. At

سَالَادِيُوس Sese- li. v. Pl. in Avic. I. p. 130. I. 33. Ar. Diesc. III. 94. اَنْجَدَانْ رَوْسَرْج

Ar. أَنْتَ c. Ego. Psa.3.6. Tu sicut ego.

أَنَا et أَنْتَ Utique nos, & simpliciter Nos.

أَنْتَ Jactantia: præsumtio, arrogantia: qs. ἐχώτης seu ἐγνωμόνες, si dicere licet;

ابن Ego.

أَنْ Unde, اَنْ Vas, اَنْ similia v. in اَنْ.

أَنْ Ch. אַנְבָּא i. q. אַנְבָּא Fructus.

أَنْבָא נְבָא Al. אַנְבָּא אַנְבָּא

Lens lenthis, Ova pediculorum, unde pediculi alii nascuntur. Al. Vermiculus. Nazir f. 31.1. Taanis f. 22.2. Tinea. v. אַנְבָּא.

أَنْ Quartarius legis, poculum quartale mensuræ communis. Bava basra f. 58.2. Dicitur et أَنْבُونִין. أَنְפָק et أَנְטָל cum fructu. Midbar R. f. 3.

أَنْבָוֶל Sic in Aruch, in Gem. a. leg. Ropalum.

أَنْבָוְרָקָרָאֹת Sarcinæ. Bava kama, f. 114.2. legitur et أَنְבָוְרָקָרָאֹת, أَنְבָוְרָקָרָאֹת vel أَنְבָוְרָקְלֵיָן. T. Hier. Bava Metz. 9.3.

أَنְבָוְרָקָרָאֹת Cumuli, acervi. Al. Maceria, paries. Schemoth rab. f. 12.

Syr. أَنْبَوْس Paropsis. BB.

Sam. أَنْبَوֹשׁ v. أَنْבָוֹשׁ.

Æth. אַנְצָעַפְתָּא Minimè, nequaquam: q. d. A me, habe te à, Apage. Jac. 4.7. Mat. 21.28. אַנְצָעַפְתָּא: ita leg. putabat D. Interpr. in exempl. a. est אַנְצָעַפְתָּא: Pro, de, propter. Joh. 13.22. Rom. 5.7. et 8.31. et 14.20.

Ar. II. أَنْ Ingrato ac duriore modo traxit. Reprehendit. Mat. 26. 10. 1 Tim. 5.20. Erp. Arguit. Rom. 2.15. et 9.19. Erp. 1 Cor. 14.24. Erp. Malè exceptit increpando aut castigando. cca.

أَنْ et أَنْ Coll. i. q. أَنْدَجَان Pers. origine.

Melongena apud Avic. I. p. 144. l. 31. Ar.

أَنْ i. q. مُسَك Muscum. 2, in genere Aroma.

147. اَنْدَجَان et اَنْدَجَان v. in اَنْدَجَان.

الْسَّ اَنْدَوس Ammi, i. q. اَنْدَوس quod v. et

اَنْدَعَ اِنْدَعَ et اِنْدَعَ Peregr. forte Indic. unde cum Artic. Alembicum, cucurbita Chymica, vel superius copertorum vasis destillatorii. v. Append. Mat. in Diosc. forte ab اَنْدَاعِين, اَنْدَور, اَنْدَي vel اَنْدَل peti potest.

اَنْدَطَرُون, vitiosè اَنْدَطَرُون Gr. *Eumfraga herba. Diosc. IV. 181.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ i. q. اِنْدَلْ اِنْدَلْ "Aμπελος, vitis.

اَنْנָא Ch. אַנְנָא Parum. Gittin f. 58.1.

اَنْנָא Gr. Αγγέλιον Pl. Emph. Αγγέλιον Psa. 68.18. Const. Job 15.15. Psa. 50.4.

اَنْל v. in اَنْנָא

اَנְנָרָא et Monetæ parvæ species quæ pro majori commutabatur: Bava Metz. f. 46.2.

اَנְנָרָן Cibi vel decocti genus cum herbis & vino aquæ immixto. Schab. f. 109.2. C. L. legit. اَנְנָרָן

اَנְנָרִיא Angaria, Adactio, coactio ad ferendum onus aut faciendum opus publicum principis aut magistratus. Tale opus facientes Græcis dicuntur ἄγγελος Angari, et ἄγγελος Adigo,

cogo ad ministerium Angarorum præstandum, et ἄγγελος officii servilis publici præstatio, à quo Heb.

اَנְנָרִיא et Angaria, Adactio, coactio ad ferendum onus aut faciendum opus publicum principis aut magistratus. Tale opus facientes Græcis dicuntur ἄγγελος Angari, et ἄγγελος Adigo,

coactio ad ministerium Angarorum præstandum, et ἄγγελος officii servilis publici præstatio, à quo Heb.

اَנְנָרִיא et Angaria, Adactio, coactio ad ferendum onus aut faciendum opus publicum principis aut magistratus. Tale opus facientes Græcis dicuntur ἄγγελος Angari, et ἄγγελος Adigo,

coactio ad ministerium Angarorum præstandum, et ἄγγελος officii servilis publici præstatio, à quo Heb.

اَנְנָרִיא et Angaria, Adactio, coactio ad ferendum onus aut faciendum opus publicum principis aut magistratus. Tale opus facientes Græcis dicuntur ἄγγελος Angari, et ἄγγελος Adigo,

coactio ad ministerium Angarorum præstandum, et ἄγγελος officii servilis publici præstatio, à quo Heb.

zui: liquor v. nigra Hinc vocatur. Tam quoque da, Indis totius plantæ nomen plerumque Assæ dulci tribuitur, & per Hiltit generale succi nomen Assa fœtida ferè denotari solet. At

ازکدان روسیه سese li. v. Plemp. in Avic. I. p. 130. I. 33. Ar. Diesc. III. 94.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ i. q. اِنْدَلْ اِنْدَلْ Gr. Πράσινον, Mar- rubium. Diosc.

III. 119. اَنْدَلْ اِنْدَلْ Pers. اِنْدَلْ لَدَلْ Gr. ἄγκυρα, Anchora navis.

ز و اَنْدَلْ loco, Urtica, cum epitheto i. q. Helxine s. Herba vitraria. Diosc. IV. 86. Avic. I. p. 133. l. 8. Ar.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ quod Persicè sonat Ficus Adami, est Arboris Indicæ fructus, Colocynthidi similis, rotundus, ruber, in medio puncta alba habens.

ابو جلسا اَنْدَلْ اِنْدَلْ i. q. اِنْدَلْ اِنْدَلْ

Avic. I. p. 135. l. 20. Ar. à Gr. Αγχίσα herba. Diosc. IV.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ Lactuca asinina. Et 23. etiam حس اَنْدَلْ quia secunda Anchusa species rubras habet radices sanguineo succo

تurgentes, شکرہ الیم Planta sanguinea, in- etiam digitari solet.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ i. q. اِنْدَلْ اِنْدَلْ هر رکوس quod origine Pers. Arabes

.. Samsuc peculiar. vocant, ex Gr. σάμου ساموس Luxor, Majorana, Diosc. III. 47.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ Althaea, seu potius ejus ra- dix. Diosc. III. 163. 2, i. q.

Trajectorium, infundibulum. Alanagiel Int. Avic. I. p. 380. l. 11. Ar.

اَنْدَلْ اِنْدَلْ Pl. Euaggelion Matth. 1. tit. Marc. 1. 1. Cor.

Sur. 48. اَنْدَلْ اِنْدَلْ اِنْدَلْ اِنْدَلْ Evangeli. Apoc. 1. tit.